

Vizsgáló Bizottság meghallgatására készült feljegyzés

Kiskunfélegyháza Város Önkormányzat korábbi Képviselő-testülete az előző ciklus végén a 2024. augusztus 29-i ülésén fogadta el a 159/2024. (VIII.29.) önkormányzati határozatot, amely ideiglenes bizottság felállításáról, a Kiskunfélegyházi Víziközmű Társulat ingó vagyontárgyai értékesítési körülményeinek kivizsgálásáról szól.

A Képviselő-testület felkérte a Polgármestert, hogy a 2024. október 1. után megalakuló képviselő-testület alakuló ülésére tegyen előterjesztést az ideiglenes bizottság tagjainak megválasztására. Ez később többszöri nekifutásra a törvényességi problémák részbeni, formai hegesztgetése után négyhónapos késéssel sikerült.

Az előzmények megismerhetők a 2024. júniusi képviselő-testületi ülés napirendjén szereplő, a Jogi Bizottság személyi összetételét megváltoztató előterjesztésből, a vonatkozó képviselőtestületi ülések jegyzőkönyveiből és az általam ezekhez mellékelt dokumentumokból. A bizottság felállításával kapcsolatban törvényességi észrevételt tettem a megyei kormányhivatalnál 2024. szeptember 26-án, amelyben lényegében megismételtem az augusztus 29-i testületi ülésen felolvasott hozzászólásomat, amelyet kértem csatolni az ülés jegyzőkönyvéhez.

Észrevételeim, törvényességi aggályaim a következők voltak és maradtak:

- Az előterjesztés állításával ellentétben a Kiskunfélegyházi Víziközmű Társulat nem került felszámolásra, elszámolási eljárás keretében, jogutód nélkül szűnt meg.
- Az Mötv. 57. § (3) bekezdése szerint „A képviselő-testület egyes önkormányzati feladatok ellátásának időtartamára ideiglenes bizottságot hozhat létre.” Az előterjesztés viszont nem jelöli meg pontosan, hogy milyen jogszabályban meghatározott konkrét önkormányzati feladatot lát el az ideiglenes bizottság, tevékenysége milyen helyi közügyet szolgál.
- Az sem egyértelmű, hogy a létrehozandó ideiglenes bizottságnak a megjelölt ügyben van-e egyáltalán hatásköre. A kérdéses ügy 7 évvel korábbra, 2017. kora őszére nyúlik vissza, tehát nem ebben az önkormányzati ciklusban történt, hanem kettővel korábban. A Társulat akkori tisztségviselői nem voltak sem települési önkormányzati képviselők, sem hivatali alkalmazottak. A víziközmű társulat nem tartozott az önkormányzat szervezetrendszerébe, a társulat önálló jogi személy volt, vagyona nem képezte az önkormányzati vagyon részét. Egy nem önkormányzati tulajdonú, önálló jogi személyként működő gazdálkodó szervezet belső működését, vezetői és kollektív döntéseit milyen jogszabályi felhatalmazás alapján vizsgálhatja, minősítheti, avagy szankcionálhatja a bizottság, illetve a képviselő-testület?
- Sem az Mötv. sem az SZMSZ alapján a képviselő-testület egy önkormányzati képviselőt érintő ügyben ebben a formában nem folytathat etikai vizsgálatot, jogszabálysértés esetén pedig más állami, igazságszolgáltatási szervek illetékesek és rendelkeznek megfelelő hatáskörrel. Az ügygel összefüggésben egyébként más fórumon már folyamatban van ilyen eljárás.
- A bizottság összetétele és a képviselő-testület többségének politikai elfogultsága – különösen az országos és helyi sajtóban, valamint az internetes közösségi oldalakon az elmúlt hónapokban folyó, személyemet lejárató, becsületsértő, rágalmazó és jó hírnevemet sárba tipró boszorkányüldözés után – prejudikálja a lefolytatandó vizsgálat koncepciójás jellegét. Objektív és pártatlan megállapítások és jogi relevanciával bíró döntések ettől az ideiglenes

bizottságtól – jellegéből és tagjainak valós motivációból adódóan – nem várhatóak és gyakorlatilag kizártak.

Bár a kormányhivatal ezen kérdéseimre nem adott konkrét és érdemi válaszokat, később mégis a tőlük érkező szakmai jogi segítségnyújtás keretében az SZMSZ-t a képviselő-testületnek több alkalommal módosítania kellett, a vizsgáló bizottság létrehozásáról szóló döntést, határozatot kénytelen volt visszavonni és újra meghozni.

Mindeközben több alkalommal kértem a hivatalvezetéstől az egykori víziközmű társulat személyemet érintő dokumentumainak kiadását az Infotörvény vonatkozó szabályozása szerint is. A Társulat dokumentumait ugyanis a 2017 októberében lezajlott átadás-átvételi eljárás keretében az önkormányzatnak adtuk át megőrzésre és szükség szerinti további használatra.

A Jogi Bizottság 2024. június 25-i ülésén és a június 27-i képviselő-testületi üléseken is kértem, hogy a Kiskunfélegyházi Víziközmű Társulat elszámolási eljárásával kapcsolatban korábban kiadott - a személyemet is érintő - közérdekű adatokat, az adatigénylők nevét, a kért adattartalom megjelölését, az adatigénylések célját, valamint ezen megkeresésekre adott jegyzői válaszokat részemre megküldeni szíveskedjenek. További megválaszolandó kérdés volt, hogy a kiszolgáltattott adatok ki által és milyen formában jutottak el a Magyar Nemzet szerkesztőségéhez.

A fent hivatkozott üléseken kívül dr. Füstös Magdolna aljegyző asszonytól két alkalommal írásban (elektronikus levélben, 2024. 07.24. és 2024. 09. 04. napokon) is kértem a fenti információk és dokumentumok megküldését, de ő előbb az igazgatási szünetre, a hivatali dolgozók, ügyintézők és saját nyári szabadságolására, majd illetékesség hiányára hivatkozva érdeemben nem válaszolt.

A jegyző részére 2024. szeptember 5-én kelt levélben írtam: „Amennyiben további formális, technikai és személyi akadály nincs, akkor ismételten kérem a vonatkozó dokumentumok mielőbbi megküldését.” Mivel Kiskunfélegyháza jegyzője a közérdekű adatigénylésemet többszöri kérésem ellenére sem teljesítette, ezért 2024. december 2-án, majd 2025. március 5-én ismételt panasszal éltem a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságnál, ahol ezzel kapcsolatban eljárás indult. Csak ezt követően, mintegy 9 hónapos késéssel teljesítette közérdekű adatigénylésemet Dr. Faragó Zsolt 2025. március 25-én.

Itt kell megjegyezni, hogy a Magyar Nemzet újságírója, Kárpáti András – meglepően részletes és konkrétumokra rákérdező - „közérdekűadat-igénylése” az önkormányzati választási kampány közepén 2024. május 12-én ebédidőben érkezett meg a Polgármesteri Hivatalba. Erre a jegyzőnek már másnap délelőtt melléletekkel és egy oldalas magyarázattal ellátva volt ideje és alkalma válaszolni. Ez csak úgy lehetséges, ha a vonatkozó dokumentumok az irattárból előre ki voltak keresve és közlésre elő voltak készítve. A sürgősség oka sem szorul bővebb magyarázatra, hiszen a politikai megrendelés nyilvánvaló – a hivatalban lévő, kormánypárti polgármester ellenzéki kihívója voltam. Csányi József polgármesterrel való sok éves rossz személyes kapcsolatunk közismert a városban, annak számtalan írásos dokumentuma van.

Jelen Vizsgáló Bizottság létrehozása és működése is politikailag motivált - részben személyes – bosszúhadjárat része, egy boszorkányüldözés, egy kabátlopással gyanúsítgató koncepció eljárási és anyagi jogi furcsaságai és bizonytalanságai is számosak.

A víziközmű társulat 7-8 évvel ezelőtti működésének két választási ciklus utáni vizsgálata nem önkormányzati ügy, nem helyi igazgatási feladat és nem tartozik az Möt. hatálya alá sem, mivel az önkormányzat számára ilyen szakmai és törvényességi ellenőrzési jogosítványt, feladat- és hatáskört jogszabály nem állapít meg. Ezzel éppen ellentétesen a víziközmű társulatok tevékenysége más jogágak és jogterületek hatálya alá tartozik. Ilyen régen és ma is hatályos jogszabályok a 160/1995. (XII. 26.) Korm. rendelet a vízgazdálkodási társulatokról, valamint a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (Vgtv.) vonatkozó rendelkezései.

Az akkor hatályos szabályozás szerint a víziközmű társulatok törvényességi felügyeletét a területileg illetékes cégbíróság, a közfeladatok ellátása feletti szakmai felügyeletet a társulat működési területe szerinti vízügyi igazgatási szerv látta el.

Az önkormányzat a víziközmű társulat gazdálkodásának és döntéseinek gazdasági-célszerűségi szempontból való felülvizsgálatára sem a működése alatt, sem a jogutód nélküli megszűnést követően – különösen 7-8 év időmúlás után – nem jogosult.

A Vgtv. 39. § (1) bekezdésének hatályos megfogalmazása alapján a víziközmű társulat törvényességi felügyeletét – ideértve a közfeladatok ellátásával kapcsolatos, a szakmai követelményeknek megfelelő törvényes megalakulás és működés ellenőrzését is – a társulat székhelye szerint illetékes vízügyi igazgatási szerv gyakorolta. A Vgtv. 39. § (2) bekezdése alapján a víziközmű társulatnak a 38. § szerinti közfeladat teljesítésére irányuló szakmai ellenőrzését a társulat székhelye szerinti vízügyi igazgatási szerv látja el. A fenti rendelkezésekből az következik, hogy az illetékes vízügyi igazgatóság szakmai ellenőrzési jogkörén kívül esik a víziközmű társulatok pénzügyi elszámolásának ellenőrzése.

A Mód.tv. 2018. január 1-jei hatállyal akként módosította a Vgtv. 39. § (1) bekezdését, hogy ***a víziközmű társulat törvényességi felügyeletét a cégbíróság látja el. A cégbíróságnak a víziközmű társulattal kapcsolatos eljárására a Ctv. előírásait kell alkalmazni, kivéve a Ctv. 74. § (3) és (4) bekezdésében foglaltakat.*** Ezáltal a jogalkotó egyértelművé tette, hogy a víziközmű társulatok esetében az illetékes cégbíróság törvényességi felügyelete a gazdálkodás és döntések gazdasági-célszerűségi szempontból való felülvizsgálatára – így a pénzügyi elszámolás ellenőrzésére – is kiterjed. A Társulat működése és az elszámolási eljárás alatt, valamint azt követően a törvényességi és szakmai ellenőrzésre, felügyeletre jogosult szervek részéről szabálytalanság megállapítása nem történt, erre irányuló panaszról, bejelentésről, vizsgálatról nem tudok. A jogszabályokban erre nyitva álló törvényes határidők elmúltak.

A Kiskunfélegyházi Víziközmű Társulat nem állt az önkormányzat tulajdonában, sőt meghatározó tulajdonosi befolyása alatt sem, nem volt az önkormányzat cége. Az önkormányzat a társulat működése alatt és különösen a megszűnése után nem rendelkezett direkt módon irányítási és ellenőrzési jogosítványokkal. A Társulat önálló jogi személyként – az önkormányzattal egyenjogú partnerként, társberuházóként járt el egy közérdekű feladat, a helyi szennyvízcsatorna beruházás közös megvalósítása érdekében a lakossági önerő szervezésével és biztosításával. A Társulat vagyona a társulat tagjainak osztatlan közös

tulajdona volt. Az önkormányzat az általa képviselt érdekeltségi egységek (ingatlanok) jogán a Társulat tagja volt jogi személyként. Képviselői jelen voltak a társulat küldöttgyűlésében és vezető testületeiben. A társulat, miután közfeladatát ellátta, 2017. szeptember 21-én a zárómérleg elfogadásával jogutód nélkül (!) megszűnt. Megmaradó, jövőbeli közfeladatát és pénzeszközeit a szükséges mértékben az Önkormányzat (mint a szolgáltatásért felelő közmű-tulajdonos) vette át, a társulati dokumentációval és a kötelezettségek teljesítése után fennálló bankszámlaegyenleggel együtt. Mivel a szennyvízcsatorna beruházás tárgya, maga az elkészült közmű soha nem volt de facto a társulat tulajdonában, így azt csak jogilag, jelképesen kellett átadni. A közfeladat további ellátását az önkormányzatnak (a Polgármesteri Hivatalnak) saját eszközeivel és szervezeti, személyi háttérével kellett megoldani, a megszűnt társulat és annak vezetői, alkalmazottai felé ezzel kapcsolatos igényt nem támaszthatott.

A víziközmű Társulat irodáját nem az önkormányzat működtette, a társulat bérleti díjat fizetett a Polgármesteri Hivatalnak, számláit a külső szolgáltatók felé maga rendezte. Az irodatechnikát a társulat nem az önkormányzattól kapta és nem is a város pénzéből vásárolta, hanem más társulati tagok (cégek és magánszemélyek) által befizetett és szabadon felhasználható forrásokból szerezte be. Azok a társulat vezetőinek, alkalmazottjának, időszakosan segítő munkatársainak napi használatában álltak.

A társulat ingó vagyona nem illette meg automatikusan és jogszabály alapján az önkormányzatot, sőt a végelszámolási eljárással ebben a tekintetben is analóg elszámolási eljárás keretében az irodatechnikát és egyéb kis értékű eszközöket, felszereléseket, vagyontárgyakat értékesíteni lehetett és kellett. Az önkormányzat az irodatechnikára és irodai eszközökre vonatkozó igényét, vételi szándékát előzetesen nem jelezte.

A társulat elszámoló bizottsága két ülésén is foglalkozott ezen tárgyi eszközök további sorsával. A 2017. július 26-án megtartott ülésen érkeztek javaslatok a társulat érdekében dolgozó belső és külső személyek jutalmazására, rendkívüli pénzügyi elismerésére a társulati munka befejezése alkalmával. Ezen javaslatokat nem a bizottság cégjegyzésre jogosult tagja tette. Az irodatechnika további sorsával kapcsolatban az alábbi döntés született.

1/20170726 EB határozat:

A Kiskunfélegyházi Víziközmű Társulat Elszámoló Bizottsága egyetért azzal, hogy a Társulat eszközei selejtezésre kerüljenek, illetve a Társulat tisztségviselői, munkatársai felé kerüljenek elsődlegesen átadásra.

A határidő sűrgetett, mivel az elszámolási eljárást az erről szóló döntéstől számított egy éven belül, tehát 2017. szeptember 21-ig be kellett fejezni a jogszabályi kötelezettségből adódóan. Az Elszámoló Bizottság 2017. augusztus 25-i ülésén a még működő Ellenőrző Bizottság elnöke volt a levezető elnök és nem a Társulat korábbi elnöke. Részlet az ülés jegyzőkönyvéből: "Az Elszámoló Bizottság már korábbi ülésén egyetértett abban, hogy a feleslegessé váló irodatechnikát a társulat tisztségviselői, dolgozói részére célszerű kedvezményes áron értékesíteni."

1/20170825 EB határozat:

A Kiskunfélegyházi Víziközmű Társulat Elszámoló Bizottsága a két vételi szándékot a jelzett összegekkel jóváhagyta azzal, hogy az értékesítés számla alapján 2017. 08. 31-ig történjen meg. Az eszközök átadása a társulat utolsó munkanapján történjen meg.

Külső szakértő értébecslését azért nem vette a Társulat igénybe, mert az EB döntése alapján az irodatechnika értékesítése nem külső személyek számára és nem piaci értéken került meghatározásra. A Társulat mellett könyvvizsgáló és szakértő könyvelő cég, valamint jogász dolgozott folyamatos megbízás, illetve vállalkozói szerződés alapján, másrészt ezen eszközök értéke a társulat nyilvántartásaiból egyértelműen megállapítható volt.

A Társulat korábbi elnöke számára a jóváhagyott kedvezményes, mondhatjuk jelképes áron az alábbi ingóságok, általa korábban személyesen is használt munkaeszközök kerültek átruházásra: egy asztali számítógép és tartozékai, szoftverek, egy mobil telefon, egy diktafon és egy selejtezésre váró egyszerű kivitelű vezetékes telefon. A megállapított kedvezményes ár 20.000 Ft volt. A megvásárolt eszközök 2017. 08. 28. napi nyilvántartási értéke az alábbi volt: Bruttó érték 669.178 Ft, Értékcsökkenés 354.971 Ft, Nettó érték 314.207 Ft.

Ezen vételárat magam is rendkívül méltányosnak tartottam és megtisztelő elismerés volt az EB, valamint a Társulat tagsága, küldöttgyűlése részéről a megelőző másfél évtizedes munka értékeléseként is. Jóhiszeműen, hátsó szándék nélkül fogadtam a nem pénzbeli juttatást a huzamos ideig végzett munka és a jóteljesítés természetbeni elismerésekét.

Ami viszont ezt követően történt, az nagyon szomorú és kiábrándító volt sokunk számára.

A 2017. szeptember 21-én 16 órára összehívott társulati záró küldöttgyűlésre demonstratív módon felvonult a városvezetés agresszív különítménye és napirend előtt sértő, megalapozatlanul vádaskodó kijelentéseket tett a víziközmű társulat vezetése felé. Ezt én akkor a kollégák, a társulat munkaszervezete és a magam nevében visszautasítottam. Az incidens azért nem szerepel a küldöttgyűlés hivatalos és hitelesített jegyzőkönyvében, mert ez a megdöbbenő akció az előtt történt, hogy a levezető elnök a határozatképességet megállapította volna és az ülést hivatalosan megnyitotta volna a napirendi pontok megszavazásával együtt. Az ülés jelenléti íve az elnöki asztalon volt, azt bármelyik megjelent résztvevő szabadon aláírhatta. A destruktív és hangulatkeltő szándékkal érkezett személyek még az elfogadott érdemi napirendi pontok tárgyalása előtt eltávoztak az ülésteremből. Jelen voltak viszont azok az önkormányzati képviselők, akik a társulati tagok meghatalmazása alapján a küldöttgyűlés rendes, szavazati joggal bíró tagjai voltak. A fenti gerillaakció ellenére a 16 óra 30 perckor megkezdett és határozatképes küldöttgyűlés emlékezetem szerint egyhangú szavazattal fogadta el az Elszámoló Bizottság beszámolóját és a Társulat zárómérlegét, valamint pénzügyi beszámolóját is. Megjegyzem, hogy ha ez nem történt volna meg, akkor törvényes határidőben nem tudtuk volna befejezni az elszámolási eljárást, amelynek jogkövetkezményeivel mindenkinek számolnia kellett volna.

Természetesen a revans nem maradt el, másnap folytatódott a városvezetés ellentámadási akciója, amikor a jegyző felhívott, hogy találkozzunk az irodájában. Semmi jóra nem számítottam és valóban életem egyik legkellemetlenebb, legmegalázóbb beszélgetésére került sor... A jegyző közölte, hogy a magánszemélyek tulajdonába került eszközökre az önkormányzat igényt tart, mert az szerinte őket illeti. Amennyiben nem vagyunk hajlandók azt

— 5 —

neki önként átadni, akár feljelentéssel is élhet velünk szemben. Én azt válaszoltam, hogy az eszközök jogszerűen és kollektív döntéssel kerültek a tulajdonomba, azokért én dolgoztam meg a társulat érdekében másfél évtized alatt, eddig pedig mindenben együttműködően és jóhiszeműen jártam el az önkormányzat felé. Egyébként is ez a felvetés sérti az igazságérzetemet, súrolja a hivatali visszaélés és a zsarolás határait. A jegyző azt válaszolta, hogy nem erről van szó, ő ezt másképpen látja, de kapok pár napot, hogy átgondoljam és az eszközöket neki visszaszolgáltassam. Búcsúzóul még hozzáfűzte: ez nem személyes ügy, nincs benne politika, ő nem haragszik rám, akár még barátok is lehetünk a jövőben.... A megalázottság, a düh, a porba tiport önérzetem, a sértett felháborodás, a helyzettől való szabadulás és a társulat elvégzett munkájáért való felelősség vegyes érzéseivel léptem ki az ajtón... Másnap a hozzám közel állókat, kollégákat és segítőkét tájékoztattam az önkormányzat követeléséről és jeleztem, hogy a folyamatban lévő átadás-átvételi eljárás, valamint a cégbíróság felé még intézendő megszüntetési feladatok sikerét nem veszélyeztethetjük kicsinyes jogvitával, nyilvános kakaskodással. Az egész helyzetet méltatlannak tartom, de bajba keverni senkit nem akarok, a közös ügy sikere érdekében inkább elengedem a történeteket, a tulajdonomba került eszközökről kész vagyok önként lemondani.

Szeptember 25-én aláírtam a jegyzővel az ingó adás-vételi szerződést, amellyel a tulajdonomba került volt társulati irodai eszközök maradéktalanul az önkormányzat birtokába mentek át a számomra megállapított kedvezményes áron. A megállapodásban a vevő képviselője tulajdonosként ismert el és a vételárat elfogadta. Lehet vitatni ezen eszközök értékét, de akkor az valamennyi átruházásra és szerzési aktusra igaz, énrám ugyanúgy, mint az önkormányzatra. Bűncselekmény elkövetésének gyanúja esetén a hivatalos személynek feljelentési kötelezettsége van, ennek elmulasztása szintén számon kérhető.

Sérelmezem és visszautasítom, hogy az ellenem közel egy éve folytatott politikai indíttatású lejárató kampány során hivatalos helyeken és fórumokon rendszeresen megsértik a személyiségi jogaimat, az adatvédelmi és a közérdekű adatok hozzáféréseivel, kezelésével kapcsolatos szabályokat. A formálisan és anyagi jogi szempontból is vitatható koncepciók eljárás során sérül a jó hírnevem, a becsületem, az ártatlanság vélelméről pedig ne is beszéljünk. Hivatalos személyek, a helyi törvényesség őrei bűncselekmény elkövetésének gyanújába kevernek nyilvános üléseken. Mindezekhez a megyei kormányhivatal valódi és érdemi törvényességi felügyeleti eljárás helyett, „jogi-szakmai segítségnyújtás” keretében asszisztál. Mindeközben képviselői munkám gyakorlását minden eszközzel próbálják ellehetetleníteni.

Kiskunfélegyháza, 2025. 04. 02.

Kis-Szeniczey Kálmán

önkormányzati képviselő